

byl dokončen druhý, uliční trakt. Jest tedy věcná námitka v příčině svrchu uvedené otázky stížností relevovaná bezdůvodná. Bezdůvodnou jest pak i formelní výtká, uplatňující jako vadu řízení, že st-lům nebylo sděleno vyjádření stav. měst. úřadu, jehož se žal. úřad dovolal v příčině zřízení a pozdějšího odstranění provisorních zdí mezi oběma spornými trakty, ježto vyjádření to nemá pro jedinou a stížností nepopřenou relevantní okolnost svrchu vytčenou významu.

Č. 11.654.

Pojištění nemocenské: * Zaměstnavatel, který v přihlášce udal určitý den vstupu do zaměstnání, nemůže, stala-li se přihláška po uplynutí lhůty přihlašovací od tohoto dne počítané a po tom, když nastal pojistný případ, odvrátiti následky § 20 odst. 2 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. tvrzením, že zaměstnanec vstoupil teprve později do zaměstnání.

(Nález ze dne 10. ledna 1935 č. 23.437/34.)

Prejudikatura: Neodporuje nál. Boh. A 10.019/32.

Věc: Pavla Sch. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o náhradu léčebného.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Platebním výměrem z 19. května 1930 předepsala okr. nemoc. pojišťovna v Bratislavě st-lce podle § 20 zák. č. 184/28 Sb. náhradu léčebného v částce 2.053 Kč 80 h za Olgu T., která u st-lky počala vykonávat práci dne 1. prosince 1929, byla však k pojištění přihlášena opožděně teprve dne 9. prosince 1929, když již nastal pojistný případ.

Ve stížnosti uvedla st-lka, že T.-ová měla u ní nastoupiti službu teprve 5. prosince 1929, týž den pracovala však jen půl dne a potom již nepřišla; 9. prosince 1929 oznámila sestra jmenované, že tato onemocněla a ihned ji přihlásila. Předešlý zaměstnavatel Dezider A. ji odhlásil ke dni 1. ledna 1930 a nebyla tudíž vůbec povinna ji přihlašovati. O tom nabídla výslech T.-ové a Josefa Sch.

Výměrem z 5. prosince 1930 zamítl měst. notářský úřad v Bratislavě podanou stížnost v podstatě z důvodu, že T.-ová vstoupila do zaměstnání dne 1. prosince 1929, jak uvedeno i v přihlášce, jež však byla podána teprve potom, když již nastal pojistný případ. Tvrzení st-lčino, že jmenovaná vstoupila do služby teprve dne 5. prosince 1929, nebylo uznáno na věrohodné.

Nař. rozhodnutím nevyhověl zem. úřad v Bratislavě podanému odvolání a potvrdil výměr první stolice z jeho důvodů, k nimž dodal: »V důsledku odvolání zaměstnavatelky zjišťuje se z jednacích spisů, že T.-ová vstoupila do zaměstnání u odvolatelky dne 2. prosince 1929, jak to dokazuje též její přihlášení u pojišťovny. Nesporno jest, že zaměstnankyně onemocněla dne 6. prosince 1929 a byla přihlášena ke dni 1. prosince 1929 přihláškou došlou na pojišťovnu podle záznamů této na přihlášce dne 9. prosince 1929. Přihlášením T.-ové ke dni 1. prosince 1929 povstal tímto dnem faktický poměr se všemi důsledky zákonného

poměru pojistného. Nesporný jest služební poměr zakládající pojistnou povinnost. Tu okolnost, že T.-ová nastoupila práci u odvolatelky již 2. prosince 1929, potvrzují její původní výpovědi a souhlasné prohlášení odvolatelky, která sama doznává, že T.-ová přicházela do obchodu odvolatelky a jí v práci v obchodě již v době před 4. prosincem 1929 vypořádávala. Tak dala T.-ová svoji sílu k dispozici odvolatelce, která před odchodem do lázní nechala T.-ovou se v obchodě zapracovati. Na tom nic nemění dodatečná protokolární výpověď T.-ové, která skoro po půldruhém roce dne 8. dubna 1931 tvrdí, že dne 4. prosince se dohodla s Pavlou Sch. a ještě dne 5. prosince dopoledne pracovala u odvolatelky. V tomto posledním zaměstnání u odvolatelky nastal pojistný případ. T.-ová nabyla nárok proti pojišťovně právě z tohoto posledního poměru na dávky, které pojišťovna učinila, a tak má pojišťovna regresní nárok proti odvolatelce, která své přihlašovací povinnosti včas zadost neučinila.»

O stížnosti uvážil nss: — — —

Žal. úřad pokládal přihlášku učiněnou nesporně dne 9. prosince 1929 za opožděnou a proto st-lku povinnou podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 Sb. k náhradě ošetrovacích nákladů, poněvadž přihláška byla učiněna jednak po uplynutí 6denní lhůty § 17, jednak po tom, když nastal pojistný případ, totiž po 6. prosinci 1929. Jako den vstupu do zaměstnání označuje žal. úřad dvě data, a sice shodně s první stolicí den 1. prosince 1929, a v dalším však též 2. prosince 1929. Z textace nař. rozhodnutí jest však zřejmo, že žal. úřad zkoumal otázku včasnosti přihlášky s hlediska obou těchto termínů a že tudíž nejde o nějaký vnitřní rozpor nař. rozhodnutí, jak za to má stížnost.

Co ce týče data 1. prosince 1929, vychází žal. úřad především z předpokladu, že jest nesporné, že T.-ová byla přihlášena ke dni 1. prosince 1929, a dospívá na tomto podkladě k závěru, že pak tímto dnem povstal faktický poměr se všemi důsledky zákonného poměru pojistného. Žal. úřad zde nezkoumal, zda T.-ová vstoupila do zaměstnání skutečně již dne 1. prosince 1929 a netvrdí také, že se tak stalo, nýbrž vychází toliko ze skutkového zjištění, že na přihlášce byl udán jako den vstupu do zaměstnání 1. prosinec 1929. Že pak st-lka neudala na přihlášce den vstupu 1. prosince 1929, st-lka na rozdíl od své obhajoby v řízení správním ve své stížnosti již přímo netvrdí, nýbrž vytýká jen zcela mimochodem a ostatně i v jiné souvislosti jako vadu řízení, že nebyl slyšen svědek Josef Sch. o tom, že na přihlášce byl udán jako den vstupu do zaměstnání 5. prosinec 1929. Nss nemohl však v postupu úřadu shledati nějakou vadu, neboť v originálu přihlášky, jejíž správnost není stížností popřena, datum 5. prosince 1929 jako dne vstupu do zaměstnání vůbec udáno nebylo, ale jest tam zřetelně zaneseno: »1. XII. 1929« a mohl tudíž žal. úřad vycházeti z toho, že v ní byl udán jako den vstupu do zaměstnání 1. prosinec 1929.

Z tohoto skutkového předpokladu vycházejí, vyslovil pak žal. úřad právní názor, že nastal faktický poměr pojistný již tímto dnem, máje zřejmě za to, že v případě takovém nezáleží na tom, kdy s pracemi pojistnou povinnost zakládajícími bylo započato, nýbrž že platí za počátek pojištění den v přihlášce jako den vstupu do zaměstnání uvedený. Stížnost naproti tomu míní, že nař. rozhodnutí porušilo předpis § 7 odst. 1

zák. č. 221/24 ve znění zák. 184/28 Sb., že pojištění pro případ nemoci vzniká dnem, kdy pojištěnec počal vykonávat práci nebo služby pojištěním povinné. Stížnosti nebylo lze přisvědčiti.

Příhláška jest pro pojišťovnu směrodatným faktorem pro stanovení podmínek, způsobu a rozsahu pojištění. Pojišťovna nejenom že nemá zákonného závazku, nemá často ani možnosti, aby přezkoušela správnost došlé přihlášky, zejména v tom směru, zda došlo mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, v přihlášce jmenovaným, k založení pracovního poměru; bude jí zpravidla spokojiti se přihláškou a podle toho zařídí další svůj postup. Je-li tomu tak, jest v přihlášce spatřovati závazné prohlášení zaměstnavatele, že tu jest pracovní (služební) poměr, podléhající pojistné povinnosti (srov. Boh. A 4757/25, 7938/29, stejně i Budw. A 4183/06). Právem proto mohla pojišťovna v přihlášce, podané beze vší výhrady, spatřovati závazné uznání pracovního poměru, podléhajícího pojistné povinnosti tak, jak jest v přihlášce uveden a jest tedy spatřovati v přihlášce pro zaměstnavatele závazné uznání i dne vstupu do zaměstnání, jak v přihlášce byl udán.

Spokojí-li se pojišťovna s tímto prohlášením, pak podporuje nemocného člena podle zákonných či statutárních předpisů tak, jak to má na mysli cit. § 20 odst. 2. Pokud nejde o úpravu pojistného poměru pro futuro, nýbrž o posouzení právních účinků, plynoucích z přihlášky pro praeterito, nemůže zaměstnavatel, jenž přihláškou svou zavázal pojišťovnu k plnění nemocenských podpor, odvrátiti právní následky svého vlastního projevu tvrzením, že zaměstnanec začal s vykonáváním prací později než v ten den, který na přihlášce jako den vstupu do zaměstnání byl udán.

Jelikož jest pak nesporno, že v přihlášce jest uveden jako den vstupu do zaměstnání 1. prosinec 1929, nemohl nss shledati nezákonným, když žal. úřad vyslovil, že mezi jmenovanými byl založen podle § 2 odst. 1 cit. zák. pojistný poměr dnem 1. prosince 1929 a že pak přihláška se stala po uplynutí zákonné lhůty a když již nastal pojistný případ, v důsledku čehož stihá st-lku povinnost podle § 20 odst. 2, kdyžťe stížnost nepopírá, že přihláška byla učiněna až 9. prosince 1929 po onemocnění T.-ové.

Je-li tomu tak, nemusil se nss zabývati námitkami stížnosti, čelícími proti dalšímu obsahu nař. rozhodnutí, neboť i kdyby po této stránce stížnost měla pravdu, nemohla by míti úspěchu, když i pak nař. rozhodnutí zůstává opřeno o shora uvedený důvod, stížností nevyvrácený.

Č. 11.655.

Učitelstvo: Zařazením učitele do požitků hodnotných tříd ani jeho převodem do platů podle zák. č. 104/1926 Sb. není založen definitivní poměr služební.

(Nález ze dne 10. ledna 1935 č. 23.672/34.)

V ě c: P. Jan H. v N. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vrácení přeplatku na kongrué.